

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 625-ҳадис

* الدَّنْبُ شَوْمٌ عَلَى غَيْرِ فَاعِلِهِ، إِنَّ عَيْرَهُ ابْتُلِيَ بِهِ، وَإِنْ اغْتَابَهُ أَثِمَ، وَإِنْ رَضِيَ بِهِ شَاكَهُ.

(رواه الديلمي عن أنس)

Гуноҳ - уни қилмаган кишига бахтсизликдир. Агар уни қилган кишини у билан айбласа, ўзи ўша гуноҳга мубтало бўлади. Агар уни қилган одамни ғийбат этса, гуноҳкор бўлади. Агар унга рози бўлса, унга шерикдир.

Анас (розияллоҳу анҳу)дан. Дайлабий ривояти.

Фойда: Демак, гуноҳ қилаётган кишини айбламайсиз ҳам, ғийбат ҳам қилмайсиз ва унинг қилаётган ишидан рози ҳам бўлмайсиз. Балки бунинг ўрнига амри маъруф ва наҳйи мункар қиласиз.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI